

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-387/13-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Gordane Marušić-Babić predsjednice vijeća, Sanje Otočan, Dijane Vidović, Biserke Kalauz i Fedore Lovričević-Stojanović, članica vijeća, uz sudjelovanje višeg sudskog savjetnika Juraja Dujma, zapisničara, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom u povodu zahtjeva M. P. iz R., u povodu prigovora na rješenje o pristojbi, na sjednici održanoj 29. svibnja 2015.

r i j e š i o j e

Prigovor se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem ovoga Suda, poslovni broj: Usoz-387/13-6 od 25. ožujka 2015. naloženo je podnositelju zahtjeva plaćanje sudske pristojbe za zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta i za rješenje doneseno u povodu tog zahtjeva u ukupnom iznosu od 2.500,00 kn, prema Tarifnom broju 29.a stavak 4. i Tarifnom broju 30.a stavak 4. u svezi sa stavkom 2. istog tararifnog broja Tarife sudskih pristojbi koja je sastavni dio Zakona o sudskim pristojbama.

Protiv rješenja o pristojbi podnositelj zahtjeva je pravodobno podnio prigovor. U prigovoru u bitnome navodi da je, s obzirom da je Sud u ovom predmetu donio jedinstvenu odluku za sve zahtjeve i nije vodio pojedinačni postupak za svakog od predlagatelja, trebalo donijeti i jedinstvenu odluku o iznosu sudske pristojbe odnosno iznos od 2.500,00 kn podijeliti sa brojem predlagatelja, čime bi na njega otpadao razmjerni dio sudske pristojbe. Smatra osim toga da je Sud pogrešno primijenio Tarifni broj 29.a i 30.a Zakona o sudskim pristojbama jer se predmetnim zahtjevom tražila zaštita zajamčenih ljudskih prava i sloboda protiv konačnih pojedinačnih akata, u kojim postupcima su predlagatelji sukladno članku 16. stavku 1. točki 17. Zakona o sudskim pristojbama oslobođeni od plaćanja pristojbe. Predlaže da Sud prigovor usvoji i rješenje o sudskoj pristojbi stavi van snage.

Prigovor nije osnovan.

Prema odredbi članka 5. stavka 1. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine", broj: 74/95., 57/96., 137/02., 26/03., 125/11., 112/12. i 157/13. – u daljem tekstu: Zakon) pristojbe u upravnom sporu plaćaju se samo ako sud odbije ili odbaci tužbu.

Rješenjem Visokog upravnog suda poslovni broj: Usoz-387/13-5 od 25. ožujka 2015. odbačeni su zahtjevi tužitelja podneseni radi ocjene zakonitosti tri opća akta i to zaključaka sa 1.

sjednice Nacionalnog odbora za borbu protiv nasilja u sportu (zaprimljen pod poslovnim brojem: Usoz-387/2013), točke 2. Akcijskog plana Hrvatskog nogometnog saveza za sprječavanje nereda na nogometnim utakmicama (poslovni broj: Usoz-4/2015) i Odluke o provedbi zaključaka Nacionalnog odbora za borbu protiv nasilja i dodatne hitne mjere HNS-a za sprječavanje nerada na nogometnim utakmicama (poslovni broj: Usoz-5/15), koje je podnositelj podnio sukladno odredbi članka 83. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10.i 143/12.).

Sud, suprotno navodima podnositelja, nije spojio predmet podnositelja sa predmetima drugih podnositelja koji su ovome Sudu podnijeli zahtjeve za ocjenu zakonitosti istih općih akata i nije donio jedinstvenu odluku koja bi se odnosila i na druge podnositelje, već je budući da se zahtjev podnositelja M. P. odnosio na ocjenu zakonitosti tri naprijed navedena opća akta, o tim zahtjevima donio jedinstvenu odluku. Osim toga pretpostavka za podnošenje zahtjeva za ocjenu zakonitosti općeg akta u smislu navedene odredbe članka 83. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima je postojanje pojedinačne odluke javnopravnog tijela kojom je odlučeno o nekom pravu ili pravnom interesu podnositelja a na temelju osporavanog općeg akta. Budući da spajanje zahtjeva u postupku ocjene zakonitosti općeg akta, odgovarajućom primjenom određaba Sudskog poslovnika ("Narodne novine", broj: 37/14.), pretpostavlja da se zasnivaju na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, proizlazi da bi istom pojedinačnom odlukom javnopravnog tijela prethodno, u upravnom postupku trebalo biti odlučeno o zahtjevima svih podnositelja. Stoga neosnovano podnositelj smatra da bi u slučaju spajanja predmeta, na način kako to iznosi u prigovoru, mogao biti obvezan na uplatu nižeg iznosa sudske pristojbe, jer je odredbom stavka 4. Tar. br. 29.a Tarife sudskih pristojbi propisano da se za prijedlog za ocjenu zakonitosti općih akata plaća pristojba od 2.000,00 kn, a prema Tar. br. 30.a stavku 4. za prvostupanjsku odluku Visokog upravnog suda Republike Hrvatske plaća se pristojba iz stavka 1. i 2. tog broja, dakle, u predmetima u kojima je vrijednost spora procjenjiva, ne manje od 200,00 kn, a u neprocjenjivim predmetima, plaća se pristojba od 500,00 kn. Također, iz Tar. broja 30. Tarife sudskih pristojbi proizlazi da se kod spajanja više upravnih sporova radi zajedničkog raspravljanja pristojba na presudu plaća posebno za svaki upravni spor kao da spajanje ne postoji. Navedena odredba se prema shvaćanju Suda analogno primjenjuje i na rješenja.

Kako je predmetni sudski postupak vođen radi ocjene zakonitosti općih akata sukladno mjerodavnim odredbama Zakona o upravnim sporovima, ne radi se o postupku za zaštitu ustavom zajamčenih ljudskih prava i sloboda protiv konačnih pojedinačnih akata odnosno za zaštitu zbog nezakonite radnje, te se tužitelj neosnovano poziva na odredbu članka 16. stavka 1. točke 17. Zakona o sudskim pristojbama.

S obzirom na navedeno Sud je na temelju odredbe članka 39.a stavka 2. Zakona o sudskim pristojbama riješio kao u izreci.

U Zagrebu 29. svibnja 2015.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić – Babić, v.r.